

Ontstond het leven “toevallig”?

Bron: https://creationism.org/dutch/LifeJustHappen_nl.htm, Ron Lyttle

HET VERHAAL

Evolutionisten beweren dat miljoenen jaren geleden, heel wat chemicaliën aanwezig waren in de levenloze zeeën, vijvers en plassen hier op onze aarde. Het methaangas in de atmosfeer werd gebombardeerd door de kosmische straling afkomstig uit de ruimte, en krachtige bliksemschichten verlichtten het desolate landschap. Wanneer dit lang genoeg aanhoudt, dan zullen de kosmische straling en bliksemschichten geleidelijk een “oersoep” vormen, die aminozuren bevat. Deze gingen op hun beurt samenklonteren en vormden eenvoudige eiwitten, de “bouwstenen” van het leven. Op een gegeven moment verliep die samenklontering toevallig op de juiste manier, en een drempel was overschreden: de eiwitten begonnen zichzelf te reproduceren, en eenvoudig leven was “gebo- ren”.

Gedurende die lange tijden werden die eenvoudige levensvormen geleidelijk aan complexer en vonden toevallige modificaties van de oorspronkelijke eiwitten plaats onder invloed van externe omstandigheden zoals vochtigheid, temperatuur, voedselvoorziening, enzovoort, om uiteindelijk alle gevarieerde en complexe levensvormen te produceren die eerst de oceanen bevolkten, vervolgens het land, en ten slotte de lucht. De Homo sapiens wordt gezien als de bovenste tak in de evolutionaire boom van het leven, maar de boom groeit nog steeds, en wie weet hoe de volgende takken er zullen uit zien?

WERKELIJK?

Terwijl het bovenstaande een interessant verhaal lijkt, en varianten ervan, (gespekt met veel fantasie) onderwezen worden in de meeste scholen en universiteiten over de hele wereld als de wetenschappelijke verklaring voor het ontstaan en de ontwikkeling van het leven, vragen steeds meer mensen zich af: “Is dat echt de manier waarop het leven is ontstaan ? Weten die mensen die zich wetenschappers noemen echt wel waar ze over praten?” Tenslotte was er miljoenen jaren geleden niemand in de buurt om de oersoep te observeren of om de eerste vis op het land te zien kruipen of om het eerste gevleugelde schepsel te bekijken toen het zijn eerste vlucht ondernam. Het verhaal van de evolutie klinkt wel mooi, maar wordt het ook ondersteund door de feiten?

RNA EN DNA

Elk levend wezen, van het eenvoudigste virus tot het meest complexe dier, bevat in zijn cellen zeer complexe verbindingen die nucleïnezuur genoemd worden. Er zijn twee vormen, *ribonucleïnezuur* (RNA) en *deoxyribonucleïnezuur* (DNA). Virussen bevatten slechts één van beide, maar cellen bevatten beide zuren. Terwijl RNA de eiwitproductie regelt, vormt DNA het hoofdbestanddeel van de chromosomen waarin de blauwdruk of het erfelijkheidspatroon wordt opgeslagen. Iedere keer dat een cel in tweeën deelt, moet het RNA in het cellichaam en het DNA in de kern exact worden overgenomen. Elke cel krijgt deze informatie mee. DNA is een ongelooflijk complexe molecule, die lijkt op een lange ladder die als een spiraal werd getorst. De zijkanten van de ladder zijn samengesteld uit verbindingen die we fosfaten en suikers noemen, terwijl de “sporten” bestaan uit twee van de vier mogelijke basen in alle mogelijke combinaties. De exacte samenstelling en volgorde van de “sporten” verschilt bij de verschillende soorten levende wezens. Elke DNA “ladder” heeft ongeveer 20.000 “sporten”, en elke chromosoom bevat duizenden DNA-moleculen. RNA heeft een soortgelijke structuur, maar de suiker is verschillend, evenals één van de vier basen.

Aangezien het chromosomale DNA (en in sommige gevallen RNA) de blauwdruk vormt voor elke cel en elk individu, kan de cel worden beschadigd indien een of meerdere van de duizenden sporten wordt beschadigd, of wanneer de combinaties van informatie in de kopie van de cel verstoord gera-

ken. In tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, worden de cellen in het beste geval verzwakt, maar meestal vernietigd wanneer er veranderingen (mutaties) plaatsvinden in de DNA-structuur. Slechts heel zelden is een verandering neutraal, en gunstige veranderingen komen vrijwel nooit voor. Om een gezond, volledig functioneel individu te produceren, moet iedere kopie van DNA en RNA tot de laatste “sport” identiek zijn aan het origineel.

HET PUNT

Dat dergelijke complexiteit door willekeurige toevallige chemische reacties zou kunnen voortvloeien uit de “oersoep” is statistisch, biochemisch en thermodynamisch onmogelijk.

1. Er zijn te veel verbindingen in een DNA-molecuul om zomaar toevallig te kunnen ontstaan, het maakt niet uit hoe lang je wacht.
2. Als biochemici erin geslaagd zijn om eenvoudige aminozuren te laten ontstaan in een gesimuleerde “soep”, dan was dat door de omstandigheden zorgvuldig onder controle te houden; Het proces werd nooit aan zijn lot overgelaten, en de sprong van eenvoudige aminozuren tot een DNA-molecuul is astronomisch.
3. De tweede wet van de thermodynamica zegt dat aan zichzelf overgelaten systemen evolueren van orde naar wanorde en van complex naar eenvoudig (en niet andersom), tenzij ze beïnvloed worden door een externe kracht.

Bliksemschichten (de vermeende drijvende kracht achter de chemische reacties) zijn zeer willekeurig. Het idee dat iets, zo complex als een DNA-molecuul kan ontstaan door toeval is dus een onwetenschappelijke absurditeit !

JA, MAAR ...

Omwille van de discussie, stel dat een DNA-streng op een of andere manier zou zijn ontstaan, en stel verder dat duizenden zich verenigden om tenslotte een functionele chromosoom te vormen, en vele chromosomen alle krachten hebben gebundeld (zonder dat een bliksemschicht dit complex geheel heeft vernietigd). Dan beschik je alleen nog maar over een blauwdruk, een lijst van instructies die vertelt hoe je een levend organisme moet maken. Er is een levende cel nodig om die blauwdruk te gebruiken, maar er is ook zo'n blauwdruk nodig om een levende cel te maken. (Wanneer evolutionisten worden geconfronteerd met deze paradox, dan hoor je hooguit gemompel, “het moet op één of andere manier gebeurd zijn. Het leven bestaat, nietwaar?”)

EEN VOORBEELD

Ik werk in een constructiebedrijf. We kopen ruw ijzer en koper en produceren na veel bewerkingen pompen als eindproduct. De techniekers krijgen een plan dat door het ontwerp bureau werd getekend, met daarop alle maten en instructies zoals de vereiste gladheid van een oppervlak, welke draad moet gebruikt worden om de gaten te tappen enzovoort. Je kunt zo'n plan bovenop het ruwe materiaal leggen en er gedurende miljarden jaren naar staren, maar er zal nooit een afgewerkte pomp verschijnen. Maar de techniekers lezen het plan, stellen de machines correct in volgens dat plan, en wanneer alles goed verloopt, verschijnt er een gloednieuwe bruikbare pomp. Het plan vertelt de techniker hoe de onderdelen er uit moeten zien. Maar het plan is waardeloos zonder de machines en de techniekers. Zo is het ook met het DNA en de levende cellen. Beiden hebben mekaar nodig om te kunnen functioneren en samen nieuwe cellen te maken.

CONCLUDEREND

De evolutieleer is verre van een logische, wetenschappelijke, bewijsbare verklaring van de oorsprong en de ontwikkeling van het leven op aarde. De evolutietheorie lijkt op een geloofsovertuiging waar even fanatiek wordt aan vastgehouden als aan alle andere geloofsovertuigingen, maar met de extra moeilijkheid dat de inhoud strijdig is met de feiten. Om in de evolutietheorie te geloven moet een “wetenschapper” de wetenschappelijke methode overboord gooien, zijn gezond verstand

uitschakelen, en de feiten verdraaien of negeren. Dat zo velen dat blijven doen, en ondertussen diegenen kleineren die deze theorie in vraag durven stellen, toont juist de kracht van dit geloof. Evolutionisten zijn helemaal geen objectieve zoekers van de waarheid. Ze lijken dogmatische “verdedigers van hun geloof”. Ontstond het leven “toevallig”? Wat denk je?

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>